

चौरैश्च हन्यते लोकः परचक्रसमागमः ।
 संग्रामश्च महाघोरो दुर्मिच्छं मरकं तथा ॥
 अद्भुतानि प्रसूयन्ते तत्र देशस्य विद्रवः ।
 अकाले फलपुष्पाणि देशविद्रवकारणं” * ॥
 मत्स्यपुराणे ।
 “अतिदृष्टिरनादृष्टिर्दुर्मिच्छादिभयं मतं ।
 अन्ततो तु दिनाद्भुतं दृष्टिर्ज्ञेया भयाय च ॥
 निरभ्ये वाय रात्रौ वा श्वेतं याम्भोत्तरेण तु ।
 इन्द्रायुधं ततो दृष्ट्वा उल्कापातं तथैव च ॥
 दिग्दाहपरिवेशौ च गन्धर्व्वनगरं तथा ॥
 परचक्रभयं विद्यात् देशोपद्रवमेव च” ॥
 भासोवनकुक्कुटः ॥ * कंसनिधनसूचने हरिवंशः,—
 “वक्रमङ्गारकश्चक्रे चित्रायां घोरोदर्शनः ।
 चलत्पर्व्वणि मही ति. पीयां शिखराणि च” * ॥
 बाणोत्पाते स एव ।
 “दक्षिणां दिशमास्थाय धूमकेतुः स्थितो भवेत् ।
 वक्रमङ्गारकश्चक्रे कृत्तिकासु भयङ्करः” * ॥
 कृत्यचिन्तामणौ ।
 “त्यक्ताशौचविवेकतत्त्ववसुधा लोकाः क्षुधापीडिताः ।
 विप्रा वेदहतास्तथा प्रचलिता ब्रह्मिणो दुःखिताः ।
 क्षौणी मन्दफला नृपाश्च विकलाःसंग्रामघोरा मही
 प्रेताघातदुरन्तपीडिततरा देवेभ्यराक्रोशुतौ ॥
 रक्ते शस्त्रोद्योगो मांसास्थिवसादिभिर्मरकः ।
 धान्यहिरण्यत्वक्फलकुसुमाद्ये वर्धिते भयं विद्यात् ॥
 अङ्गारपंशुवर्षे विनाशमुपयाति तन्नगरं ।
 उपलं विना जलधरेर्विहता वा यदा प्राणिनो दृष्ट्या ॥
 छिद्रं वाप्यतिदृष्टिं शस्यानामीतिसंजननं” * ॥
 बुधकौशिकसम्वादे ।
 “पल्लवाः प्रपाते च फलं शरटस्य प्ररोहणे ।
 श्रीर्षे राजश्रियोऽप्यात्मिभौले चैश्वर्य्यमेव च ।
 कार्ययोर्भूषणावापतिर्नत्रयोर्बन्धुदर्शनं ॥
 नासिकायाश्च सौगन्धं वक्त्रे मिष्टान्नभोजनं ।
 कण्ठे चैव श्रियोऽवाप्तिर्भुजयोर्विभवो भवेत् ॥
 धनलाभो वाङ्मूले करयोर्धनद्वयः ।
 स्तनमूले च सौभाग्यं हृदि सौख्यविवर्द्धनं ॥
 पृष्ठे नित्यं महीलाभः पार्श्वयोर्बन्धुदर्शनं ।
 कटिद्वये वस्त्रलाभो गुह्ये मृत्युसमागमः ॥
 जङ्घे चार्थक्षयो नित्यं गुदे रोगभयं भवेत् ।
 उर्व्वोन्तु वाहनावाप्तिर्जानुजङ्घेऽर्थसंक्षयः ॥
 वामदक्षिणयोः पादोर्ध्वमणं नियतं भवेत् ।
 पल्लवाः प्ररोहणे चैव पतने शरटस्य च ॥
 व्यथासाच्च फलञ्चैव तददेवं प्रजायते ।
 पल्लवाः प्ररोहणं रात्रौ शरटस्य प्रपातनं ॥
 निधनार्थाय भवति व्याधिपीडाविपर्य्यये ।
 पतनावन्तश्चैवाग्रेहणं यदि जायते ॥
 पतने फलमृत्कृतं गेहगोऽन्यत् फलं भवेत् ।
 आरोहणञ्चोर्ध्वक्त्रे अधोवक्त्रे च पातनं ॥
 भवेद्विष्टफलं तस्य तत्फलं जायते भुवं ।
 स्पृष्टमात्रेण यः मद्यः सचनं जलमाविशेत् ॥
 पद्मगायत्राः शनश्च कुर्यात्किंवावलोकनं ।
 पल्लोक्तपं सुवर्णस्य रक्तवस्त्रेण वेष्टयेत् ॥
 पूजयेद्ब्रह्मपुष्पाद्यैस्तदग्रे पूर्णकुम्भके ।

पञ्चगव्यं पञ्चरत्नं पञ्चाभृतं सपल्लवं ॥
 पञ्चदक्षकषायश्च निःक्षिप्यावाहयेत् ततः ।
 पूजयेद्ब्रह्मपुष्पाद्यैर्लोकपालांस्तथा गृहान् ॥
 मृत्युञ्जयेन मन्त्रेण समिद्धिः खारिरेः शुभैः ।
 तिलैर्व्याहृतिभिर्होममद्योत्तरसहस्रकं” ॥
 पल्ली गृहगोधिका । मृत्युञ्जयमन्त्रस्त्राम्बकमन्त्रः ।
 इति विद्याकरः ॥ * ॥ गर्गसंहितावाहस्पत्ययोः ।
 “ये तेषु श्रान्तिं कुर्वन्ति न ते यान्ति पराभवं ।
 ये तु न प्रति कुर्वन्ति क्रियया अद्रयान्विताः ॥
 दाभिक्वाद्दा विमोद्दाद्दा विनश्यन्त्येव तेऽचिरात्” * ॥
 अत्र निमित्तनिश्चयवतोऽधिकारः । अन्यथा
 दोषः । इत्याह मत्स्यपुराणं,—
 “भिन्नमखलवेलयां ये भवन्त्यद्भुताः क्वचित् ।
 तत्र श्रान्तिद्वयं काथ्यं निमित्ते सति नान्यथा ।
 निर्निमित्तकृता श्रान्तिर्निमित्तमुपपादयेत् ।
 एतच्च तत्तद्विशेषविहितश्रान्तिविषयं । अन्यथा
 वेलासखलसन्देहे श्रान्तिर्न स्यात् साधारण-
 श्रान्तिश्च निर्विषया स्यात् अतएवोक्तं योगि-
 याक्षवल्केन,—
 “यत्र यत्र च संकीर्णमात्मानं मन्यते द्विजः ।
 तत्र तत्र तिलैर्होमो गायत्र्या समुदाहृतः ॥
 गायत्र्या प्रयतः शुद्धः सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
 श्रान्तिकामश्च जुहुयात् गायत्रीमन्त्रैः शुचिः ॥
 हन्तुकामश्च नृपतेर्घृतेन जुहुयात् शुचिः ।
 सावित्र्या श्रान्तिहोमांश्च कुर्यात् पर्व्वसु नित्यशः ॥
 प्रखवत्याहृतिभ्याश्च खान्ता होमकर्मणि ।
 प्रतिलोमा प्रयोक्तव्या फटकारान्ताभिचारके ॥ * ॥
 विश्वामित्रेणापि निमित्तसन्देहे कृच्छ्रादीनुक्तानि ।
 यथा,—
 “कृच्छ्रचान्नायणादीनि शुद्धभुदयकारणं ।
 प्रकाशे च रहस्ये च संशयेऽनुक्तकेऽस्फुटे” * ॥
 मार्कण्डेयपुराणं ।
 “द्विरदेशजनसामान्यं नृपसामान्यमात्मनि ।
 नक्षत्रग्रहसामान्यं नरो भुङ्क्ते शुभाशुभं ॥
 परस्परभिवादाश्च ग्रहदोषेषु जायते” ॥
 तथा,—
 “तस्माच्छ्रान्तिपरः प्राज्ञो लोकवादरतस्तथा ॥
 लोकवादांश्च श्रान्तिश्च ग्रहपीडासु कारयेत् ।
 भूदोहानुपवासांश्च श्रुतं चैत्याभिवन्दनं ॥
 कुर्यात् होमं तथा दानं आर्जं क्रोधविवर्जनं ।
 अद्रोहं सर्वभूतेषु मैत्रीं कुर्याच्च पण्डितः ॥
 वर्जयेदुष्वतीं वाचमतिवादांस्तथैव च ।
 ग्रहपूजाश्च कुर्वीत सर्वपीडासु मानवः ॥
 एवं श्रान्त्यन्तशेषाणि घोरानि द्विजसत्तम ।
 प्रयतानां मनुष्याणां ग्रहदोषान्येककशः” * ॥
 लोकवादाश्च तत्रैवोक्ताः । यथा,—
 “आकाशादेवतानाश्च देवादीनाश्च सौहृदात् ।
 पृथिव्यां प्रतिलोके च लोकवादा इति स्मृताः” ॥
 ते च सर्वभूतडाकिन्याद्यभिभवशान्त्यर्थं लौकि-
 कौषधमन्त्रादयः विषहरीमङ्गलचण्डिकागीतादयः
 चैत्यदत्तादौ क्षेत्रपालदेवतापूजा च । तथा-
 चापस्तम्बः । स्त्रीभ्योऽवरवर्गोभ्यो धर्मश्रेष्ठान्

प्रतीयादित्येक इति । धर्मश्रेष्ठान् श्रुतिस्मृति-
 सदाचारैस्वप्रसिद्धानिति नारायणोपाध्यायः ।
 भूदोहश्च पात्रं विना भूमौ गीस्तनं निष्योद्य
 दुग्धोत्सर्गः । चैत्यः पूज्यत्वेन ख्यातो ग्रामस्य
 दत्तः । तथा च बाणोत्पाते हरिवंशः,—
 “अनेकशाखश्चैत्यश्च निपपात महीतले ।
 अर्चितः सर्वकन्याभिर्दानवानां महात्मनां ॥”
 उषतीमकल्याणी । अतिवादाश्च पूज्यमतिक्रम्य
 भाषणं * ॥ मत्स्यपुराणं,—
 “काकस्यैकरवन्नावः प्रभाते दुःखदायकः ।
 काको मैथुनकासक्तः श्वेतो वा यदि दृश्यते ॥
 उलूको वसते यत्र निपतेद्वा तथा गृहे ।
 ज्ञेयो गृहपतेर्मृत्युर्धननाशस्तथैव च * ॥”
 वराहसंहितायां,—
 क्रीडानुरक्तो रतिमांसलुब्धो
 भीतो रुजात्तः पतितो विहङ्गः ।
 नासौ गृहस्थस्य विनाशहेतु-
 दोषः समुत्पद्यत आङ्गराव्याः ॥ * ॥
 अद्भुतश्रान्तिमाह मात्स्ये,—
 “गृहे पक्षिविकारेषु कुर्थाञ्चामरतर्पणं ।
 देवाः कपोता इति वा जप्तयं सप्रतिर्द्विजैः ॥
 गावश्च देया विविधा द्विजानां
 सकाञ्चना वस्त्रयुगोत्तरीयाः ।
 एवं कृते पापमुपैति श्रान्तिं
 मृगैर्द्विजैर्वा विनिवेदितं यत् ॥”
 द्विजैः पक्षिभिः । अपिवा अन्यैरपि * ॥ सुज-
 बलभीमे ।
 “एको दृषस्वयो गावः सप्ताश्वानव दन्तिनेः ।
 सिंहप्रसूतिका गावः कथिताः स्वामिघातकाः ॥ * ॥”
 मत्स्यपुराणे ।
 “अङ्गे दक्षिणभागे तु श्रुतं विष्णुरभं भवेत् ।
 अथश्रुतं तथा वामे पृष्ठस्य हृदयस्य च ॥
 लाञ्छनं पिटकं चैव ज्ञेयं विष्णुर्जितं तथा ।
 विपर्य्ययेण विहितं सर्वे स्त्रीणां फलं तथा” * ॥
 अनिदृच्छिन्नोपगमे द्विजानां काथ्यं सुवर्णेन च
 तर्पणं स्यात् । शङ्खः । “दुःखप्रानिष्टदर्शनादौ हृतं
 हिरण्यश्च दद्यात्” इति । मात्स्ये ।
 “नमस्ते सर्वलोकेश नमस्ते भृगुनन्दन ।
 कवे सर्वार्थसिद्धार्थं गृह्णाणाथ्यं नमोऽस्तुते ॥
 एवं शुक्रोदये कुर्वन् यात्रादिषु च भारत ।
 सर्वान् कामानवाप्नोति विष्णुलोकं महीयते ॥
 नमस्तेऽङ्कुरसां नाथ वाक्पतेऽथ दृहस्पते ।
 क्रूरग्रहेः पीडितानामभृताय नमो नमः ॥
 सज्जान्तावपि कौन्तेय यात्रास्त्रभुदयेषु च ॥
 कुर्वन् दृहस्पतेः पूजां सर्वान् कामान् समश्नुते” ॥
 वैष्णवाम्भते व्यासः ।
 “ग्रहयज्ञैः श्रान्तिकैश्च किं क्षिप्रयन्ति नरा द्विज ।
 महाश्रान्तिकरः श्रीमांस्तुलस्या पूजितो हरिः ॥
 उतावान् दाह्यान् पुंसां दुर्निमित्तानेककशः ।
 तुलस्या पूजितो भव्या महाश्रान्तिकरो हरिः” ॥
 अत्र ब्रह्मपुराणीयो मन्त्रः ।
 “नमस्ते बज्ररूपाय विष्णवे परमात्मने स्वाहा” ॥